

Font de La Serra

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Carena de la Rovirossa
Emplaçament A 70 metres al SO de Serrajoana
Alçada: 622

Coordenades:

Latitud: 42.02162
Longitud: 1.82755
UTM Est (X): 402933
UTM Nord (Y): 4652842

Classificació

Número de fitxa 08049 - 54
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Privada
Titular: 08048A00400106
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dg., 15/04/2012 - 02:00

Descripció

Font ubicada en un marge orientat al nord, prop de la casa de Serrajoana. L'espai està configurat per la surgència, una bassa on desguassa la font i una taula rodona amb banc de pedra sota un gran plataner. L'aigua raja ininterrompudament per un brollador d'acer inoxidable collat amb morter a la paret del marge i va a parar a una pica d'obra, feta de maons, de 2'5 x 0'6 metres. Pel costat esquerra té un petit foradet que li permet desguassar l'excés d'aigua cap a una bassa que es troba adossada a la pica. Aquesta bassa servia per regar la feixa inferior que antigament estava plantada d'hortalisses. La font rep l'ombra de dos plataners, dues washingtonies i un micaquer.

Tot i que la bassa sembla de factura antiga pels grans carreus de pedra que s'hi observen tallats en pedra sorrenca, el mur que es troba adossat al marge ha estat refet amb blocs de formigó.

Història

Les fonts naturals són desguassos dels aquífers. Aquestes reserves naturals d'aigua acostumen a trobar-se en una capa impermeable que no deixa passar l'aigua cap avall, però quan aquesta capa arriba a l'exterior, l'aigua troba una sortida i brolla com una font. Algunes fonts de Casserres tenen el seu origen en les rieres, però d'altres coincideixen amb fractures de les roques que faciliten el pas de l'aigua pel seu interior.

Per a molta gent i fins fa pocs anys, l'única manera d'obtenir aigua potable era agafar-la directament d'una font que en estat natural, no sempre surt formant un raig, sinó que acostuma a sortir arran de terra, de forma difusa i formant un fangar, de manera que és fa difícil recollir-hi aigua. Per aquest fet, des de temps antics trobem aquetes surgències modificades per la mà de l'home, amb construccions de pedra, rajola, etc., que recullen l'aigua i la fan sortir per brocs o aixetes que permeten beure i omplir-ne cànirs.

En els paratges on l'aigua és molt escassa, es recollia el degoteig de l'aigua en un dipòsit que es buidava per una aixeta. Si ningú agafava aigua, el dipòsit s'anava omplint, com una petita reserva.

